

ŽUPNIJSKI LIST

Letnik 27, št. 17., 18. – 31. avgust 2025, naklada: 400 izvodov

Lk 12,49–63

»PRIŠEL SEM, DA VRŽEM OGENJ NA ZEMLJO«

Kakšen ogenj prinaša Jezus? Kaj bi rad dosegel? Razdeljenost zagotovo ni njegov cilj, a kaj hoče povedati s tako trdimi besedami?

Na hitro bi lahko ugotovili, da te Jezusove namere res ne bo težko izpolniti, saj smo tako že vseprek skregani in razdvojeni. Zamere nas hromijo in dušijo ... Žal je mnogokje res tako. Vendar gre Jezusu za nekaj drugega.

Torej ne gre za naše vsakdanje nesporazume in razprtije ter kljubovanja. Gre za dosledno odločitev za vero v troedinega Boga, za Jezusa Kristusa in njegov evangelij.

Kakšen ogenj torej prinaša Jezus?

Poglejmo, kaj nam na ravni osebnih odnosov predstavlja ogenj, na kaj v odnosih pomislimo ob besedi ogenj? Naj naštejemo: strast, gorečnost, vnema, ognjevitost, hrepenenja

...

Če postavimo to besedo o ognju v okvir ostalih Jezusovih izjav, lahko rečemo, da prihaja, da prinese ogenj pravega, resničnega, polnega življenja. Jezus prihaja, da prinese luč vere, v kateri bi življenje našlo svojo polnost, v kateri bi tekma, o kateri govori apostol Pavel, imela svoj cilj, in trpljenje preroka Jeremija svoj smisel.

V hoji za Jezusom, pa naletimo še na eno težavo, ki se imenuje Resnica! Kaj je resnica, kdo ima prav? Kdor hoče živeti polno, ne more v odnosih le gladiti in dajati vsem prav. Ne, iskati mora resnico in se je v ljubezni scela okleniti. To pa prinaša spor med materjo in hčerjo, med sinom in očetom itd. A le resnica nas bo osvobodila, resnica, ki v človeku nikoli ne ugasne. Božja je, zato tli do konca. Bog ne obupa nad človekom, vedno čaka, da iskra resnice zaživi. Odprimo se tudi temu ognju in tvegajmo spopade, ki jih zvestoba Resnici zahteva.

Po: E. Mozetič

URADNE URE

ponedeljek: 08:00 - 11:00
in po vsaki sveti maši

ADORACIJA
vsaka sreda od 7.00 do
večerne svete maše.

TELEFON
(župnik): 031 501 173

E-POŠTA
zupnija.metlika@rkc.si

SPLETNA STRAN
[https://zupnija-](https://zupnija-metlika.si/oznanila-2/)
[metlika.si/oznanila-2/](https://zupnija-metlika.si/oznanila-2/)

TRR

ŽUPNIJA METLIKA:
SI56 0297 2009 1385 028

ŽUPNIJA RADOVICA:
SI56 0297 2025 9803 509

ŽUPNIJA SUHOR:
SI56 0297 2025 8620 109

ŽUPNIJSKA KARITAS
METLIKA:
SI56 0299 4001 1673 133

Za previdevanje ali obisk bolnika na domu pokličite župnika, bolniški duhovnik v SB Novo mesto je p. Marko Novak OFM (041 742 721)

Glasilo izdaja: Župnija Metlika,
Mestni trg 14, 8330 Metlika
Odgovarja župnik Primož Bertalančič

ŽEGNANJE PRI TREH FARAH

Konec avgusta obhajamo žegnanje pri Treh farah. Tudi letos se bomo zbrali v tem romarskem središču ob Žalostni Materi Božji in pred njo izlili vse, kar nosimo v svojih srcih. Nekateri bodo šli morda celo po kolenih okrog njenega trona v srednji cerkvi. Tradicionalno žegnanje spremljajo tudi bolj posvetni vidiki. Vse to daje utrip našemu praznovanju. Ne pozabimo pa, da je v središču praznovanja sveta maša. Vse, kar je zunaj obzidja je zgolj na obrobju praznovanja.

Kot se za vsako praznovanje spodobi, se bomo tudi letos zbrali pri Treh farah že na predvečer, ko bomo po sveti maši v spodnji cerkvi, imeli še procesijo okrog obzidja ob prepevanju litanij Matere Božje.

V nedeljo bosta sveti maši ob 8.00 in 10.00 v slovenskem jeziku. Slovesnost ob 10.00 bo vodil črnomaljski kaplan Janez Meglen. Ob 11.15 bo sveta maša v hrvaškem jeziku. Popoldne ob 17.00 bomo praznovanje pri Treh farah zaključili s petimi litanijami Matere Božje in blagoslovom z Najsvetejšim oltarnim zakramentom.

Naj ob praznovanju žeganja oznamim tudi veselo novico, da je bila župnija Metlika uspešna na razpisu Ministrstva za kulturo in je za obnovo dveh stranskih oltarjev in prižnice v cerkvi Žalostne Matere Božje pri Treh farah prejela 19.454,53€. V dneh pred žegnanjem, sta bila oba stranska oltarja in deli prižnice že odstranjeni in odpeljani v restavratorsko delavnico. Upamo, da bo delo končano, do žeganja prihodnje leto. Vsi darovi pri ofru bodo namenjeni za obnovo oltarjev.

NOVO PASTORALNO LETO

Smo sredi vročega poletja, v glavnem vsi na počitnicah. Vendar se oziramo že naprej, v novo pastoralno leto. Kmalu se bo znova začel pouk v šolah in tudi veroučna srečanja. Več in podrobneje o vpisu v naslednji številki Župnijskega lista. Povabim pa vse; veroučence, starše, stare starše in vse župljane, da skupaj naredimo vse kar lahko, da bomo mlademu rodu posredovali vero.

Odrasli bodimo v prvi vrsti mladim zgled. Bodimo pokončni kristjani in tudi v družbi v kateri živimo zagovarjamo svoje krščanske vrednote. Moč za pokončno držo prejemajmo iz zakramentov.

V letošnjem letu spodbujam še posebej obhajanje prvih petkov in prvih sobot. Med veroučenci naj to pobožnost zagovoto opravijo letošnji kandidati za birmo. Seveda tudi vsi ostali povabljeni, da se pridružite. Kako to storiti? Devet zaporednih prvih petkov v mesecu opravi sveto spoved, grem k sveti maši in obhajilu. Priložnost za sveto spoved bo na prvi petek eno uro pred sveto mašo.

Drugi poudarek letošnjega pastoralnega leta pa bi morala biti molitev za nove duhovne poklice. Vsi vemo, da sta bila letos v celotni državi samo dva novomašnika. Žetev je velika, delavcev pa malo. Jezus sam nas vabi, naj prosimo Gospodarja žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev. (prim. Lk

V mesecu septembru običajno obhajamo škofijski molitveni dan za nove duhovne poklice – prav bi bilo, da se ga v velikem številu udeležimo tudi iz naših župnij. V naši škofiji je vsako leto molitveno bdenje pred Najsvetejšim iz prvega petka na prvo soboto. Najsvetejše bomo v župnijski cerkvi v Metliki izpostavili v petek, 5. septembra, po večerni sveti maši. Vabim še posebej mlade, da skozi celo noč, do jutranje svete maše organizirate molitev pred Najsvetejšim. Zakaj prav mlade? Zato, ker pomanjkanje duhovnikov najbolj zadeva prav vas, vi boste še mnogo bolj čutili pomanjkanje v duhovniških vrstah..

SKRB ZA CERKEV Hvala vsem, ki zvesto in zavzeto ohranjate Božjo hišo čisto in lepo. Še posebej tistim, ki ste v poletnih mesecih poskrbeli za čiščenje in okrasitev cerkva, kjer smo obhajali žegnanja. Bog povrni.

Naša župnijska cerkev je naš skupni dom, za katerega smo vsi odgovorni. Za naslednja dva tedna prosim, da za snažnost cerkve poskrbite prebivalci naslednjih ulic in vasi; **METLIKA:** Jerebova, Šolska, Hočevarjeva in Vinogradniška do št. 21; **RADOVICA:** Radovica (Reškovka); **SUHOR:** Ravnace.

POSKRBE TI MORAMO TUDI ZA NAŠE DUŠEVNO ZDRAVJE

Človek ni sestavljen iz več delov, ampak je celota, v kateri lahko delček vpliva na vse. Pomislimo samo, kako je, ko nas boli zob – pa tako majhen delček telesa predstavlja! Bolečina vpliva na celotnega človeka, psihična bolečina je lahko tudi hujša od telesne. Ključno se mi zdi, kako se o svojih bolečinah pogovarjamo. Ljudje pogosto rečemo, kako pomembno nam je zdravje, marsikdo veliko pove o svojih zdravstvenih težavah, morda negativnih izkušnjah z zdravstvenim sistemom, običajno pa manj govorimo o tem, kako je z našim duševnim zdravjem. Zdi se mi, da nam na tem področju manjka higiena, saj gre za vidik zdravja, kot pri vsakdanjem umivanju zob. Morda bi lahko vsaj toliko časa na dan, kot ga namenimo zobni higieni, namenili tudi duševnemu zdravju. Začnemo lahko s tem, da se umirimo, da v tempu življenja sploh najdemo stik s samim seboj, morda nekajkrat globoko vdihnemo in izdihnemo. Ko najdemo ta stik s samim seboj, povabimo v ta odnos tudi Boga. Pa naj bo to morda vsaj med umivanjem zob. Po. R. Friškovec

SVETOLETNO ROMANJE BOLNIKOV IN INVALIDOV NA ZAPLAZ

Vabljeni na škofijsko romanje bolnikov, invalidov in starejših v soboto, 30. avgusta. Ob 9.30 bo molitev rožnega venca in ob 10.00 sveta maša. Pred in med sveto mašo bo priložnost za sveto spoved. Bolniki, invalidi in starejši bodo med sveto mašo lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja.

Vse, ki skrbite za bolne in ostarele, vabim, da jih spodbudite in jim pomagata, da se bodo lahko udeležili romanja na Zaplaz.

Pon., 18. avg Helena	19.00 + Marija Simonič – Metlika 20.00 v spravo za splavljene otroke – Suhor
Tor. 19. avg Janez Eudes	8.00 v zahvalo za uslišano prošnjo – Metlika 20.00 + Jože, obl. in starši Dragovan – Grabrovec
Sre, 20. avg Bernard	19.00 + Nada Starc, obl. – Metlika 20.00 + Jožef Bajuk, obl. – Drašiči
Čet. 21. avg Pij X.	19.00 + Amalija Tomc, obl. – Metlika 19.00 + Marica Vinski, 30. dan – Metlika
Pet., 22. avg Devica Marija Kraljica	19.00 + Boštjan Tudjan, obl. – Metlika 20.00 + Glorija Gradišar, obl. – Tri fare
Sob., 23. avg Roza iz Lime	8.00 + Lovro Gusič, obl. – Metlika 20.00 + Franc Bajuk, obl – Tri fare 8.00 za edinost v Cerkvi in trdnost v veri – Tri fare
21. NEDELJA MED LETOM 24. avgust	10.00 + Ivana Pečarič – Tri fare 10.00 za župljane – Tri fare 11.15 – Tri fare sveta maša v hrvaškem jeziku 20.00 + Nikola in Ana Brajkovič, obl. – Metlika
Pon., 25. avg Ludvik	19.00 ++ stari starši Štefanič in Matjašič, za zdravje – Tri fare 20.00 + Ana Škulj – Radovica
Tor. 26. avg Tarzicij	8.00 + Ana Kotar, ++ Kotar in Škof – Metlika 20.00 ++ Plut – Lokvica
Sre., 27. avg Monika	8.00 za izpolnitev Božje volje – Metlika 20.00 v zahvalo – Suhor
Čet. 28. avg Avguštin	19.00 + Marija Vukšinič – Metlika 20.00 živi in ++ Klemenčič – Suhor
Pet., 29. avg Janez Krstnik	19.00 + Darinka Štefanič – Metlika 20.00 + Boris Leščanec, obl. – Božakovo
Sob., 30. avg Feliks	8.00 + Ana Dragovan – Metlika 19.00 + Božica Klemenčič – Jugorje
22. NEDELJA MED LETOM 31. avgust	8.00 za župljane – Suhor 10.00 ++ Guštin, Nikola Vrbos, obl. – Tri fare 20.00 ++ Bajuk, Leščanec in Jerina – Metlika

Oddane svete maše: ++ Režek, + Jelka Ramuta, 2M + Andrej Sever, 10 M + Rozalija Kostelec, 3M + Karolina Oberman, ++ Zepuhar in Damjanovič, v zahvalo, v zahvalo za vnukovo ozdravitev, 3M živi in ++ Mihev.

Hvala vsem, ki soglašate, da se darovi za svete maše oddajo duhovnikom, ki imajo manj mašnih namenov.

ŽIVI KAMNI, OSEBNE IZPOVEDI VERE

Nova priloga k župnijskemu listu

Prva izdaja priloge "Živi kamni", kjer se bo globlje pogledalo v zgodbe iz naših župnij.

Ob 20 letnici posvečenja je naš prvi sogovornik gospod župnik Primož Bertalanič.

Primož, koliko časa si že v Beli krajini?

Torej, če gremo po vrsti: eno leto sem bil kaplan v župniji Device Marije v Polju, tri leta škofijski tajnik, nato pa sem leta 2009 prišel v Belo krajino. Najprej sem bil dve leti kaplan v Metliki, potem pet let župnik na Radovici in Suhorju, zdaj pa sem že devet let metliški župnik.

In kako je, ko prideš iz Ljubljane na belokranjsko podeželje?

V Polju je ogromna župnija: ena cerkev in okrog nje 12.000 ljudi, brez podružnic. Vse farane sem lahko obiskal peš ali s kolesom. Tukaj pa Radovica nima niti 500 ljudi, pa ima tri cerkve. Farani živijo daleč narazen.

Je bil to šok?

Ne maram te besede. Duhovnik pač deluje tam, kamor je poslan, in Bog ti da vse, kar rabiš, da v tisti situaciji izpolniš njegovo voljo.

Na Radovici in Suhorju mi ni bilo težko. Bil sem mlad in zelo veliko ljudi je bilo pripravljenih pomagati. Tistih pet let smo imeli na Radovici vse, kar imajo "veliki" – pastoralni svet, razne pobožnosti, verouk, oratorij, ki ga na vasi prej niso poznali, začeli smo izdajati tudi župnijski list.

Če odmislimo moje pomanjkljive sposobnosti, je bilo za farane poskrbljeno tako kot v Ljubljani.

Tako si se odločil?

To se mi je zdelo samoumevno. Ne bi bilo prav, da bi faranom v obmejni vasi, daleč od Ljubljane, to odrekel. Morda sem zaradi tega delal še bolj. Ljudje so mi rekli, naj jim samo povem, kaj naj naredijo. Bili so željni in hrepeneli po tem.

Na Suhorju in Radovici je bil takrat župnik Franc Šifrer, ki je bil dober duhovnik, ampak je svoje življenje posvetil bolj kmetovanju kot pa pastoralnim vprašanjem – in ljudje so to morda pogrešali.

Kako sta se razumela?

Na začetku me je bilo strah, ker sem mislil, da so s starimi župniki lahko spori. Slišal sem za primere, ko sta se stari in novi župnik slabo razumela in je bil to razlog za needinost med župljani.

Kot tašča in snaha?

Tako nekako. Ampak ni bilo nič od tega. On je nadaljeval s svojim kmetovanjem na Suhorju, jaz sem ga obiskoval, ponavadi takrat, ko sem vedel, da ne bo dela (smeh). Enkrat sem mu v šali rekel, da so moje roke maziljene in to je potem večkrat komu povedal, da nisem navdušen za delo.

Kaj si se od njega naučil?

Dobro vprašanje. Upam, da bom, ko bom starejši in v enaki situaciji z mlajšim župnikom, znal pustiti njemu upravljanje ter se ne vmešavati v njegovo delo – tako kot je to znal France.

Kaj pa potem, ko si postal metliški župnik?

Takrat sta župniji Radovica in Suhor postali soupravi. Združevanje župnij zaradi pomanjkanja duhovnikov smo znotraj Cerkve predvideli že mnogo prej, ampak farani so to začeli dojemati šele takrat. Nekateri pa tega še vedno ne razumejo.

Radovci in Suhorci so morda čutili, da sem jih zapustil, ker smo se v kratkem času zelo lepo ujeli.

Po drugi strani pa jim v Metliki ni bilo po godu, da si morajo zdaj župnika deliti. Da ni več samo njihov 24 ur na dan, vse dni v letu. Ker so "vedno" imeli tako in tako.

Metlika je majhno mesto, ampak ljudje se vidijo, kot da so malo »več«. Spomnim se, ko je naju s kaplanom Buličem že prvo leto na sam sveti večer eden od faranov nahrulil, ker mu niso bile všeč jaslice v župnijski cerkvi: »Vidva sta prišla s kmetov, ampak mi smo mesto. Mi smo navajeni na lepše.«

V zadnjih letih je bilo kar nekaj odločitev, ki so vznemirile farane – od verouka do žeganj med tednom.

Nobena odločitev ni bila sprejeta čez noč, ampak počasi. Morda bi lahko še več molil, se posvetoval z več ljudmi, lahko bi faranom bolje predstavil svoje

ideje – z večjim občutkom, z več razlage. Ampak na koncu mora župnik sprejeti odločitev. Ko to storim, grem pred tabernakelj in rečem: »Jezus, glej, tako bi bilo. Če se strinjaš, bom to ljudem čez en teden povedal. Če ne, mi zdaj povej.«

Katera je bila odločitev, s katero si se najdlje boril?

Predlani, ko je postalo jasno, da v Metliki niti kaplana ne bo več, in da bom morda ostal sam za tri župnije. Debatirali smo, premlevali, predvsem z Župnijskim pastoralnim svetom, in na koncu prišli do tega, da maše in žegnanja ne bodo možna v vsaki podružnici in le na nedelje ob 10h. Upam, da ljudje razumejo, da to ni le župnikova muha.

Vsi se moramo malo prilagoditi. Lansko leto je bilo nekaj godrnjanja, ampak pred kratkim mi je ena ženska rekla: »Kako krasno, da imamo žegnanje zvečer, da nam gospodinjam ni treba iti domov kuhat.«

Saj je logično. To cerkev so zgradili njihovi predniki in jo vzdrževali skozi stoletja. Zato so tako navezani na svojo cerkev.

Sem pa vesel, da hodijo metliški kot tudi suhorski in radovski farani en drugemu k maši. Čisto idealno pa bi bila ena ogromna cerkev, kjer bi se kot velika družina v nedeljo vsi zbrali okrog mize, okrog istega oltarja.

Kje se vidiš čez 10 let?

Želim si, da bi bil bolj zbran in da bi se lahko bolj posvetil eni stvari. Ali pa morda to, da bi vernikom več prepuščal, več zaupal.

Po eni strani sem rad šef, po drugi pa pridejo ljudje za vsako stvar vprašat župnika, na primer, če je roža pravilno postavljena.

Verjetno bi radi tvojo pohvalo.

Najbrž, ja. Čeprav me včasih vprašajo: »Župnik, kako bi vi to?« In pokažem, kako bi rad. Ampak potem naredijo kontra (smeh). Rad bi, da bi bili bolj samostojni.

Si pripravljen prepustiti del odločanja?

Hmmm (smeh). Kot sem rekel, želel bi, da je vse po moje. Ampak bi vseeno rad popustil. Saj moram, že zaradi starosti. Seveda so stvari, ki so v duhovnikovi domeni, in druge, ki jih lahko naredijo laiki. Tega se vsi skupaj premalo zavedamo, duhovniki in laiki. Lepo bi bilo, če bi vsak opravil svoj del naloge, včasih pa imam vtis, da bi laiki radi delali to kar je lastno duhovnikom – maševanje, pridiganje,... duhovnik pa naj bi delal kaj drugega.

Pri maši ob 20 letnici posvečenja si rekel, da je tvoja največja bolečina ta, da laiki ne čutimo isto kot ti. Kaj to pomeni?

To, da Bog je. Kolikokrat vidim pri ljudeh, da v resnici ne verujejo, da ne zaupajo vanj, da življenja ne izročajo v njegove roke. Kristjani smo v glavnem salonski kristjani. Navzven in v cerkvi se imamo za kristjane, v vsakdanjem življenju pa se odločamo posvetno: ko že malo dišimo po cipresah, gremo naročit mašo za zdravje, prej se ukvarjamo z alternativno medicino in vsemi mogočimi "rešitvami", potem (ko je morda že prepozno) pa pride na vrsto župnik – zdaj pa naj on malo pomoli, jaz bom prišel k maši in Bog bo dal zdravje.

To je ta moja bolečina. Razkorak med dejanji in besedami. Včasih se potem celo zgodi, da Bog nakloni zdravje, ti pa nehaš hodit k maši, ker zdaj si pač zdrav in ga lahko spet ignoriraš. Bog ti je dal zdravje in da je prav, da se mu zahvaljuješ s tem, da spremeniš svoje življenje in se vere še bolj okleneš in živiš po njej.

Zdi se mi, da nisi rabil iti skozi borbe z nevero. Kot da ti je ta gotovost prirojena.

To je res. Od malega sem vedel, da bom duhovnik in da Bog je.

Dana mi je bila milost, da sem zmeraj tako čutil. To ne pomeni, da mi je bilo zmeraj lepo. V vseh težavah pa sem se od zmeraj izročal Bogu, saj dvoma v njegov obstoj nisem nikoli imel.

Ko se kot župnik srečujem s smrtjo in boleznijo, nimam odgovorov. Vem pa, čeprav nič ne vem, da Bog vse to drži in da bo v večnosti razodeto, zakaj je moralo priti do nesreče, zakaj je moral nek nedolžen otrok umreti.

Drugi del pogovora boste lahko prebrali v naslednji številki

Župnijskega lista. Govorila bova o tem, česa vse smo belokranjci naučili šentjernejskega župnika, zakaj ne mara jagenčka in zakaj je Primož kljub temu, da ni imel očeta, imel tako lepo otroštvo.